

(10) ซูเราะฮ์ ยูनुส

เป็นบัญญัติมกกียะฮ์ มี 109 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ ยูनुส

ซูเราะฮ์ยูनुสเป็นซูเราะฮ์มกกียะฮ์ ที่ให้ความสนใจต่อหลักการศรัทธา คือการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ศรัทธาต่อบรรดาศักดิ์ ศรัทธาต่อบรรดารอซูล และศรัทธาต่อการฟื้นคืนชีพและการตอบแทนเป็นซูเราะฮ์ที่มีจุดเด่นในรูปแบบแห่งการชี้แนะไปสู่การศรัทธาต่ออัลกุรอานอัลกะรีม ซึ่งเป็นคัมภีร์เล่มสุดท้ายที่ถูกประทานลงมา และเป็นสิ่งปาฏิหาริย์ที่ยั่งยืนคงอยู่ชั่วนิรันดร์

ในตอนต้นของซูเราะฮ์ ได้กล่าวถึงเรื่องสาสน์และรอซูล และได้ชี้แจงอีกว่านี่คือแนวทางของอัลลอฮ์ ทั้งในตอนแรกและตอนสุดท้าย ไม่มีประชาชาติใดที่อุบตีขึ้นมา นอกจากว่าอัลลอฮ์จะต้องส่งรอซูลมา เพื่อชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อง ดังนั้นจึงไม่บังควรที่พวกมุชริกีนจะเคลือบแคลงสงสัย ในการส่งรอซูลคนสุดท้ายมายังพวกเขา เป็นการประหลาดแก่มนุษย์หรือที่เราได้ให้วะฮีย์แก่ชายคนหนึ่งจากพวกเขาให้เตือนสำทับมนุษย์ ในอันดับต่อมาบรรดาโองการต่าง ๆ ได้ชี้แจงถึงข้อเท็จจริง เกี่ยวกับการเป็นพระเจ้าและการเป็นบ่าว (อัลอูลูฮียะฮ์ และ อัลอูบูดียะฮ์) และพื้นฐานแห่งความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้าผู้สร้างกับผู้ถูกสร้างและยังได้แนะนำมนุษย์ให้รู้จักพระเจ้าเป็นเจ้าของที่แท้จริงของพวกเขา ซึ่งเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่พวกเขาจักต้องเคารพอิบาดะฮ์พระองค์แต่เพียงองค์เดียว ยอมมอบกายถวายชีวิตแด่พระองค์ พระองค์เท่านั้นเป็นผู้สร้างเป็นผู้ประทานปัจจัยชีวิต เป็นผู้ทรงให้เป็น ทรงให้ตาย เป็นผู้ทรงจัดเตรียมและทรงปรีชาญาณ ทุกสิ่งนอกจากพระองค์ย่อมสูญสลาย แท้จริงพระเจ้าของพวกท่านคืออัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในเวลา 6 วัน

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงท่าทีของพวกมุชริกีนที่มีต่อสาสน์และอัลกุรอาน และว่าอัลกุรอานนี่คือปาฏิหาริย์ที่ยั่งยืน ที่ยืนยันถึงความสัจจะของท่านนะบีผู้ไม่รู้หนังสือ (อ่านไม่ออกเขียนไม่เป็น) และยังคงเป็นหลักฐานยืนยันถึงความเป็นเอกะ เป็นปาฏิหาริย์ ด้วยการทำให้พวกมุชริกีนให้นำคำประพันธ์มาสัมผัสบทหนึ่ง ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน พวกเขาทั้งหมดความสามารถ ทั้ง ๆ ที่พวกเขาเป็นเจ้าของแห่งโฆรและ

สำนวนทางด้านภาษาศาสตร์ หรือพวกเขาบอกว่า เขา (มุฮัมมัด) บั้นแต่่งขึ้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงนำมาสักบทหนึ่งเถียงนั้น และจงเรียกร้องเชิญชวนผู้ที่พวกท่านสามารถนำมาได้ นอกจากอัลลอฮ์ หากพวกท่านเป็นผู้สัจจริง

ซูเราะฮ์ได้แนะนำมนุษย์ให้รู้จักคุณลักษณะของพระเจ้าที่แท้จริง ด้วยการกล่าวถึงสัญลักษณ์แห่งอำนาจและความเอ็นดูเมตตาของพระองค์ ที่บ่งชี้ถึงการจัดเตรียมความปรีชาญาณของพระเจ้าแห่งสากลโลก และสิ่งที่อยู่ในจักรวาลที่เรามองเห็นถึงร่องรอยแห่งอำนาจอันเด่นชัด ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ถึงความยิ่งใหญ่ ความปรีชาญาณ และอำนาจของอัลลอฮ์ ตะอาลา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ใครเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพที่มาจากชั้นฟ้าและแผ่นดินแก่พวกท่าน หรือใครเป็นเจ้าของการได้ยิน และการมอง ที่กล่าวมานี้เป็นปัญหาสำคัญที่ซูเราะฮ์กล่าวถึง และให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการศรัทธา และการให้ความเป็นเอกภาพแด่อัลลอฮ์ ตะอาลา ซึ่งซูเราะฮ์ได้นำมากล่าวถึงพร้อมด้วยหลักฐานทางด้านโศตประสาทและสติปัญญา

ซูเราะฮ์ยังได้กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของบรรดานะบีบางท่าน เช่น เรื่องของนะบีนุหกับประชาชาติของท่าน เรื่องของนะบีมูซา กับฟิรอาฮ์ (ฟาโรห์) ผู้เกรี้ยวกราด และเรื่องของนะบียูनुส ซึ่งชื่อของท่านเป็นชื่อของซูเราะฮ์นี้ เรื่องราวประวัติความเป็นมาที่ปรากฏอยู่ในซูเราะฮ์นี้เป็นการชี้แนวทางของอัลลอฮ์ในการบริหารกิจการต่าง ๆ เช่น การลงโทษผู้อธรรม และการสนับสนุนให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ศรัทธา

ซูเราะฮ์ได้จับลงด้วยการใช้ให้ท่านรอซูล คืออัลลอฮ์อะลียะฮิอะซซัลลาม ยึดมั่นต่อบทบัญญัติของอัลลอฮ์ และอดทนต่อการต่อต้านและการทำร้ายในการเผยแพร่สัจธรรม และเจ้าจงปฏิบัติตามที่ถูกระฮียแก่เจ้า และจงอดทนจนกว่าอัลลอฮ์จะทรงตัดสิน และพระองค์ทรงเป็นผู้ตัดสินที่ดีเยี่ยม

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. อะลิฟ ลาม รอ เหล่านี้คือบรรดาโองการแห่งคัมภีร์ที่ชัดเจน¹
2. เป็นการประหลาดแก่มนุษย์หรือ ที่เราได้ให้วะฮีย์แก่ชายคนหนึ่งจากพวกเขา ให้เตือนสัจธรรมมนุษย์ และแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่าแท้จริงสำหรับพวกเขานั้น จะได้รับตำแหน่งอันสูง ญ ที่พระเจ้าของพวกเขา² บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า แท้จริงนี่คืออันกมายากลอย่างแน่นอน³
3. แท้จริงพระเจ้าของพวกเขาท่านคืออัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในเวลา 6 วัน แล้วพระองค์ทรงประทับบนบัลลังก์⁴ ทรงบริหาร

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّتْلَكَ، آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾

إِن رَّبِّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَمِنْ عِنْدَ رَبِّهِ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ

¹ คืออัลกุรอานกะรีม

² คำว่า “เกาะตะมะคิดกิน” นั้น บรรดานักตีฟซีรได้ให้ความหมายแตกต่างกันไป อิบนูอับบาส กล่าวว่า “พวกเขาจะได้รับความสุขสำราญ” อัลลอฟีฮ์ กล่าวว่า “พวกเขาจะได้รับการตอบแทนอย่างดีในสิ่งที่พวกเขาได้ทำไป” มุญาฮิด กล่าวว่า “หมายถึงการทำงานที่ดี เช่น การละหมาด การถือศีลอด การบริจาคทาน และการกล่าวตัสบีหฺของพวกเขา เป็นต้น

³ สาเหตุของการประทานอายะฮ์นี้ลงมา อิบนูอับบาส กล่าวว่า เมื่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแต่งตั้งมุฮัมมัด คือลลิลลอสูอะลียะฮ์ซัลลิม เป็นรอสูลของพระองค์ พวกเขาผู้ฟารฎุการเป็นรอสูลของท่านโดยกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงยิ่งใหญ่เกินกว่าที่จะให้รอสูลของพระองค์เป็นมนุษย์ธรรมดา อัลลอฮ์ไม่ทรงพบคนอื่นใดแล้วหรือ จึงได้แต่งตั้งให้มุฮัมมัดเป็นรอสูล ซึ่งเขาเป็นเด็กกำพร้าของอะบิฏอลิบ อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงได้ประทานอายะฮ์นี้ลงมา

⁴ การประทับหรือการสถิตย์ที่เหมาะสมกับพระองค์ โดยไม่ต้องเปรียบเทียบ หรือยกตัวอย่างหรือบิดเบือนหรือตั้งข้อสงสัยแก่การศรัทธาของชาวสลัฟ อิมามมาลิกกล่าวว่า การประทับหรือการสถิตย์เป็นที่รู้จักกัน ส่วนพระองค์จะประทับอย่างไรไม่มีใครรู้ การศรัทธาในเรื่องนี้เป็นวาญิบ และการถามชอกแซกเป็นเรื่องบิดอะฮ์

กิจการ ไม่มีผู้ให้ความช่วยเหลือคนใด เว้นแต่ต้องได้รับอนุมัติจากพระองค์ นั่นคืออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกท่าน พวกท่านจงเคารพภักดีต่อพระองค์เถิด พวกท่านมิได้ใคร่ครวญกันดอกหรือ

4. ยิ่งพระองค์เท่านั้นคือทางกลับของพวกท่านทั้งหลาย สัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริงเสมอ แท้จริงพระองค์นั้นทรงเริ่มการสร้างแล้ว พระองค์ก็ทรงให้มันบังเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่งเพื่อทรงตอบแทนบรรดาผู้ศรัทธา และผู้ประกอบความดี โดยเที่ยงธรรม ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับเครื่องตีที่ร้อนจัด และการลงโทษอันเจ็บแสบ เพราะพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมศรัทธา

5. พระองค์ทรงทำให้ดวงอาทิตย์มีแสงจ้าและดวงจันทร์มีแสงนวล² และทรงกำหนดให้มันมีทางโคจร เพื่อพวกท่านจะได้รู้จำนวนปีและการคำนวณ³ อัลลอฮ์มิได้ทรงสร้างสิ่งเหล่านั้น เว้นแต่ด้วยความจริง⁴ พระองค์ทรงจำแนก

فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦﴾

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُوهُ
الْفَلَقِ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَمَلُوا
الصَّالِحِينَ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ
شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ كَانُوا
يَكْفُرُونَ ﴿٧﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا
وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ
الآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

¹ เป็นการโต้ตอบพวกมุชริกีนในการอ้างของพวกเขาคือว่า บรรดารูปปั้นของพวกเขาคือช่วยเหลือพวกเขาได้ในวันกียามะฮ์

² ในอายะฮ์นี้แสดงให้เห็นถึงอาณาภาพและเอกภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา โดยให้กลางวันมีแสงจรัสจ้าจากดวงอาทิตย์ เวลากลางคืนมีแสงนวลจากดวงจันทร์ ทั้งนี้ก็ด้วยความเอ็นดูเมตตาอย่างล้นเหลือต่อพวกของพระองค์

³ ด้วยการโคจรของดวงอาทิตย์ทำให้เรารู้จำนวนวัน และด้วยการโคจรของดวงจันทร์ทำให้เรารู้จำนวนเดือนและปี

⁴ พระองค์มิได้ทรงสร้างดวงอาทิตย์และดวงจันทร์โดยไร้ประโยชน์ แต่ด้วยอิกมะฮ์อันยิ่งใหญ่และประโยชน์อันมหาศาล

สัญญาณต่าง ๆ สำหรับหมู่ชนที่มีความรู้

6. แท้จริงการสับเปลี่ยนของกลางวันและกลางคืน และที่อัลลอฮ์ทรงสร้างในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้น แน่นนอน เป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนที่มีความยำเกรง

7. แท้จริงบรรดาผู้ที่ไม่หวังจะพบเรา และพวกเขาพอใจต่อชีวิตในโลกดุนยา และพวกเขาดีใจต่อมัน และบรรดาผู้ละเลยต่อสัญญาณต่าง ๆ ของเรา

8. ชนเหล่านั้น ที่พำนักของพวกเขาคือนรก เนื่องด้วยพวกเขาชวนชวายเอาไว้

9. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและผู้ประกอบความดี พระเจ้าของพวกเขาจะทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องให้แก่พวกเขา เนื่องด้วยการศรัทธาของพวกเขา ภายใต้วางเขามีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านซึ่งอยู่ในสวนสวรรค์อันเกษมสำราญ

10. การขอพรของพวกเขาในสวนสวรรค์คือ มหาบริสุทธิ์แต่พระองค์ท่าน ข้าแต่พระเจ้าของเราและคำทักทายของพวกเขาในนั้นคือ ความสันติสุข (อัสสะลาม) และสุดท้ายแห่งการขอพรของพวกเขา คือ การสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก

11. และหากอัลลอฮ์ทรงเร่งตอบรับความชั่วของมนุษย์ เช่นเดียวกับการเร่งของพวกเขาเพื่อขอความดีแล้ว แน่นนอนความตายของพวกเขา

إِنَّ فِي آخِذَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ الْغَيْبِ ﴿٩﴾

دَعْوَتُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۗ وَآخِرُ دَعْوَتِهِمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

﴿١١﴾ وَلَوْ يَعْجَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَعْجَلَا لَهُمْ بِالْخَيْرِ لَفُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١﴾

ก็คงถูกกำหนดแก่พวกเขา¹ แล้วเราจะปล่อยบรรดาผู้ที่ไม่หวังจะพบเราให้อยู่ในความมงงวย เพราะการต้อตั้งของพวกเขา

12. และเมื่ออันตรายประสบกับมนุษย์² เขาก็จะวิงวอนขอเราในสภาพนอนตะแคง หรือหงายหรือยืน ครั้นเมื่อเราปลดเปลื้องอันตรายของเขาให้พ้นจากเขาไปแล้ว เขาก็เฝินคล้ายกับว่าเขามิได้วิงวอนขอเราให้พ้นจากอันตรายที่ได้ประสบแก่เขา³ เช่นนั้นแหละ ถูกทำให้สวยงามแก่บรรดาผู้ละเมิดชอบเขตในสิ่งที่พวกเขากระทำ

13. และโดยแน่นอน เราได้ทำลายประชาชาติจากศตวรรษก่อนจากพวกท่านไปแล้ว เมื่อพวกเขาเป็นผู้ธรรม และบรรดารถูลของพวกเขาก็ได้มายังพวกเขา พร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง แล้วพวกเขาก็ไม่ศรัทธา เช่นนั้นแหละ เราได้ตอบแทนแก่หมู่ชนที่เป็นอาชญากร

14. แล้วเราก็ตัดตั้งพวกท่านให้เป็นตัวแทนในแผ่นดิน หลังจากพวกเขาเหล่านั้น เพื่อเราจะดูว่าพวกท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร

وَإِذْ أَمْسَرَ الْإِنْسَانَ إِذْ عَلَّمْنَاهُ لَجْنِهِ ۖ أَوْفَاعِدًا
أَوْفَاعِيمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ غُضْرَهُ ۖ مَرَّكَ أَنْ لَمْ
يَدْعُنَا إِلَىٰ ضَرْمَتِهِ ۚ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُسْرِفِينَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونََ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ
لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

¹ หากพระองค์ทรงเร่งตอบรับการวิงวอนขอความช่วยเหลือของมนุษย์ เหมือนกับการรีบตอบรับของพระองค์ เมื่อมนุษย์วิงวอนขอความดีแล้ว มนุษย์ก็จะประสบกับความหายนะ

² เมื่อมนุษย์ประสบกับภัยอันตรายต่าง ๆ เช่น การเจ็บป่วย ความยากจน หรือความเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่ตัวของเขาเองหรือทรัพย์สินของเขา

³ เมื่อพระองค์ทรงปลดเปลื้องภัยอันตรายให้พ้นจากเขาไปแล้ว เขาก็ยังคงอยู่ในสภาพที่ต้อตั้ง สิ่มความทุกข์ยากที่ได้ประสบแก่พวกเขาในอดีตที่เพิ่งผ่านไป อายะฮ์นี้เป็นปรัมผู้ที่วิงวอนขอพระองค์เมื่อเขาประสบความทุกข์ยาก และสิ่มพระองค์เมื่อเขาได้รับความปลอดภัย หรือมีความสุขแล้ว

15. และเมื่อบรรดาโองการอันชัดแจ้งของเรา ถูกอ่านแก่พวกเขาแล้ว บรรดาผู้ไม่หวังที่จะพบ เรา! ก็กล่าวว่า ท่านจงนำกุรอานอื่นจากนี้ มาให้เราหรือเปลี่ยนแปลงเสีย จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ไม่สมควรแก่ฉันที่จะเปลี่ยนแปลง โดยพลการจากตัวฉัน ฉันจะไม่ปฏิบัติตาม เว้นแต่สิ่งที่ถูกประทานมาให้แก่ฉันเท่านั้น แท้จริงฉันกลัวว่า หากฉันฝ่าฝืนพระเจ้าของฉัน แล้ว จะได้รับการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่

16. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หากอัลลอฮ์ทรง ประสงค์ ฉันจะไม่อ่านอัลกุรอานแก่พวกท่าน และพระองค์จะไม่ให้พวกท่านได้รับอัลกุรอาน นั้น² แน่หนอนฉันได้มีอายุอยู่ในหมู่พวกท่านมา ก่อนนั้น³ พวกท่านไม่ใช่สติปัญญาคิดบ้างหรือ

17. ดังนั้น ผู้ใดเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้กล่าวเท็จ ต่ออัลลอฮ์ หรือผู้ปฏิเสธต่อบรรดาโองการของ พระองค์ แท้จริงบรรดาผู้ทำผิดนั้นย่อมไม่บรรลุ ความสำเริง

18. และพวกเขาจะเคารพภักดีสิ่งอื่นไปจาก อัลลอฮ์ ที่มีได้ให้โทษแก่พวกเขา และมีได้ให้

وَإِذْ نُنزِّلُ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالِ الْكٰفِرِيْنَ
لَا يَرْجُوْنَ لِقَاءَنَا اَنْتُمْ بِقُرْءَانِنَا غٰرِبِيْنَ
اَوْ يَدَّبُّوْهُ قُلُوبُهُمْ فَمَا يَكُوْنُ لِيْ اَنْ اُنزِلَ عَلٰى
مَنْ يَشٰىءُ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مَوْحٰنٌ اِلٰى اِيَّائِنَا اٰخٰفُ
اِنْ عَصَيْتُمْ رَّبِّيْ عَذَابٌ يُّوْرِعْطٰمِيْمٌ ﴿١٥﴾

قُلْ لَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا نَزَّلْنَا عَلٰىكُمْ
وَلَا اَدْرٰتْكُمْ بِهٖۚ فَقَدْ كُنْتُ فِيْكُمْ عُمْرًا
مِّنْ قَبْلِهٖۗ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١٦﴾

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرٰى عَلٰى اللّٰهِ كِذْبًا
اَوْ كَذَّبَ بِآيٰتِنَا ۗ اِنَّهٗ لَا يَفْعَلُ
الْمُجْرِمُوْنَ ﴿١٧﴾

وَيَعْبُدُوْنَ مِن دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُوْلُوْنَ هٰٓؤُلَاءِ شَفَعَتُنَا

¹ คือบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่อวันฟื้นคืนชีพและการตอบแทน

² หากอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประสงค์แล้ว พระองค์ก็จะไม่ให้ฉันอ่านอัลกุรอานแก่พวกท่าน ทั้งนี้ เพราะอัลกุรอานนั้นมาจากพระองค์ มิใช่มาจากฉัน และพระองค์ก็จะไม่ให้พวกท่านรู้เรื่องราวที่มีอยู่ใน อัลกุรอานนั้น

³ ฉันได้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับพวกท่านมานานถึง 40 ปี ก่อนที่อัลกุรอานจะถูกประทานลงมา พวกท่านก็รู้ว่า ฉันไม่เคยรู้มาก่อนและไม่เคยอ่านให้พวกท่านด้วย

ประโยชน์แก่พวกเขา และพวกเขาจะกล่าวว่า เหล่านี้คือผู้ช่วยเหลือเรา ณ ที่อัลลอฮ์¹ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจะแจ้งข่าวแก่อัลลอฮ์ ด้วยสิ่งที่พระองค์ไม่ทรงรู้ ในบรรดาชั้นฟ้า และในแผ่นดินกระนั้นหรือ พระองค์ทรงมหาบริสุทธิ์และทรงสูงส่ง เหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีขึ้น

19. และมนุษย์นั้นมิใช่อื่นใด นอกจากเป็นประชาชาติเดียวกัน แล้วพวกเขาก็แตกแยกกัน และหากมิใช่ลิขิตได้บันทึกไว้ที่พระเจ้าของพวกเขาแล้ว แน่หนอนก็คงถูกตัดสินระหว่างพวกเขา ในเรื่องที่พวกเขาขัดแย้งกัน²

20. และพวกเขา กล่าวว่า ทำไมอิเหนาจากพระเจ้าของเขา จึงไม่ถูกประทานมาให้เขา³ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงสิ่งเร้นลับนั้น เป็นของอัลลอฮ์ พวกท่านจงคอยดูเถิด แท้จริงฉันนั้นอยู่กับพวกท่านในหมู่ผู้คอยดู

21. และเมื่อเราให้มนุษย์ลิ้มรสความเมตตา หลังจากกษัตริย์ตายได้ประสบแก่พวกเขา ดังนั้นพวกเขาก็มีอุบายต่อโองการต่างๆ ของเรา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) อัลลอฮ์ทรงรวดเร็วยิ่งใน

عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنْتَوُونَ اللَّهَ عِيمًا لَا يَعْلَمُ
فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ، وَتَعْلَى
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَفَلُوا
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ
بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ
فَقُلْ إِنَّمَا الْعَيْبُ لِلَّهِ فَانظُرُوا إِلَيَّ مِنْكُمْ
مَنْ الْمُنظَرِينَ ﴿٢٠﴾

وَإِذَا أَدْقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ صَرَاةٍ مَسْتَهْمِ إِذَا
لَهُمْ مَكْرَفٌ - آيَاتِنَا قُلْ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا
يَكْتُبُونَ مَا تَكْفُرُونَ ﴿٢١﴾

¹ พวกมุชริกินอ้างว่า บรรดารูปปั้นต่างๆ ที่พวกเขาเคารพบูชา นั้น จะช่วยเหลือพวกเขาได้ ณ ที่อัลลอฮ์ ทั้ง ๆ ที่บรรดารูปปั้นเหล่านั้นทำมาจากหิน ปูน ซึ่งมีนามองก็ไม่เห็น ฟังก์ก็ไม่ดี

² หากมิใช่เป็นลิขิตของอัลลอฮ์ ในการผ่อนผันการตอบแทนไปจนกระทั่งถึงวันกียามะฮ์แล้ว พวกเขา ก็จะได้รับรางวัลโทษในโลกดุนยานี้ เพราะการขัดแย้งกันในเรื่องของศาสนา

³ พวกกุฟฟารหัวรั้นจะกล่าวว่า ทำไมพระเจ้าของมุฮัมมัดจึงไม่ประทานสิ่งปาฏิหาริย์ลงมาให้แก่เขา เสมือนกับที่บรรดาอะบีโนอ์ดัดได้ถูกประทานให้ เช่น อุฐ ไม้เท้า ฯลฯ

การแก้อุบาย¹ แท้จริงบรรดามะลาอิกะฮ์ของเรา
จะบันทึกสิ่งที่พวกท่านกำลังทำอุบายอยู่

22. พระองค์ผู้ทรงให้พวกท่านเดินทางโดย
ทางบกและทางทะเล จนกระทั่งเมื่อพวกท่าน
อยู่ในเรือและมันได้นำพวกเขาเล่นไปด้วยลม
ที่ดี และพวกเขาดีใจกับมัน ทันใดนั้นลมพายุ
ได้พัดกระหน่ำและคลื่นก็ซัดเข้ามายังพวกเขา
จากทุกด้าน และพวกเขาคิดว่า แท้จริงพวกเขา
ถูกล้อมด้วยสิ่งเหล่านี้ พวกเขาจึงวิงวอนขอ
ต่ออัลลอฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ว่า
หากพระองค์ทรงให้พวกเราพ้นจากภยันตรายนี้
โดยแน่นอนยิ่ง พวกเราจะอยู่ในหมู่ผู้กตัญญู
ทั้งหลาย

23. ครั้นเมื่อพระองค์ทรงให้พวกเรารอดมาแล้ว
พวกเขาก็ทำความเสียหายในแผ่นดิน โดย
ปราศจากความเป็นธรรม โอ้มนุษย์เอ๋ย แท้จริง
การทำความเสียหายของพวกเจ้านั้น มันเป็น
อันตรายต่อตัวของพวกเจ้าเอง เป็นความ
เพลิดเพลินของชีวิตในโลกนี้เท่านั้น แล้วใน
ที่สุดพวกเจ้าก็จะกลับไปหาเรา แล้วเราจะแจ้ง
ข่าวให้พวกเจ้าทราบถึงสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้

24. แท้จริง อุปมาชีวิตในโลกนี้ ดั่งน้ำฝนที่เรา
ได้หลั่งมันลงมาจากฟากฟ้า พืชของแผ่นดิน
ได้คละเคล้ากับน้ำนั้น บางส่วนของมันมนุษย์

هُوَ الَّذِي يُسَبِّحُكَ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي
الْفَلَكَ وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا
رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ
وَوَقَفُوا عَلَيْهِمْ حَائِبَةً دَعَاؤُا اللَّهِ مُخْلِصِينَ لَهُ
الَّذِينَ لَبَّيْنَا مِنْ هُدُوهُ

لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾

فَلَمَّا أَجَّحْتُمُوهُمْ إِذَا هُمْ يَتِيمُونَ فِي الْأَرْضِ يُعَذِّبُ الْعَوِيَّ
بِأَيِّهَا النَّاسُ إِنَّمَا نَعْبُدُكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ
مَنْعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ
فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ
فَأَخْضَلَتْ بِهِ نَبَاتَ الْأَرْضِ وَمِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ
وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُوعَهَا وَارْتَبَتْ

¹ พระองค์จะทรงลงโทษอย่างรวดเร็วยิ่ง เป็นการตอบแทนในอุบายของพวกเขา

และปลุสตีวี่ใช้กินเป็นอาหาร¹ จนกระทั่งเมื่อแผ่นดินได้เริ่มปรากฏความมั่งคั่งของมัน และถูกประดับด้วยพืชผลอย่างสวยงาม เจ้าของของมันก็คิดว่าแท้จริงพวกเขามีอำนาจเหนือมัน คำบัญชาของเราได้มายังมันในเวลากลางคืนหรือเวลากลางวันแล้วเราได้ทำให้มันถูกเก็บเกี่ยวเสมือนกับว่าไม่มีการหว่านมาแต่วันวาน² เช่นนั้นแหละ เราได้จำแนกโองการต่าง ๆ แก่หมู่ชนผู้ใคร่ครวญ

25. และอัลลอฮฺทรงเรียกร้องไปสู่สถานที่แห่งศานติ และทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไปสู่ทางที่เที่ยงธรรม

26. สำหรับบรรดาผู้กระทำความดี จะได้รับความดี³ และได้เพิ่มขึ้นอีก⁴ ความหมองคล้ำและความต่ำต้อยจะไม่ปกคลุมใบหน้าของพวกเขาชนเหล่านั้นคือชาวสวรรค์ พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล

وَوَطَّرَ أَهْلَهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا أَنهَآ
أَمْرًا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ
تَعْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نَقْصِلُ
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٥﴾

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٥﴾

﴿١٥﴾ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا لَأُزِيدَنَّ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ
وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٦﴾

¹ สิ่งที่มีมนุษย์ใช้รับประทานเป็นอาหารคือ พืช ผัก ผลไม้ และเมล็ดต่าง ๆ เป็นต้น ส่วนอาหารของสัตว์คือ หญ้าทุกชนิด พืช ผัก และผลไม้

² อันเนื่องมาจากความหยิ่งผยองของมนุษย์ที่เป็นเจ้าของที่ดิน เรียกสวนไร่นา มนุษย์บางคนคิดว่า พืชผลที่เขาเก็บเกี่ยวได้นั้นเป็นผลมาจากน้ำพักน้ำแรงของเขา ถ้าเขามีสติปัญญาคิดบ้างว่า หากมิใช่ความเอ็นดูเมตตาของอัลลอฮฺพระเจ้าของเขาแล้ว พืชผลเหล่านั้นจะมีสภาพเป็นอย่างไร เมื่อคำบัญชาของพระองค์ให้เรียกสวนไร่นาของเขาหลายสภาพเป็นที่โล่งเตียน

³ ผู้ที่กระทำความดีด้วยความศรัทธา และการทำงานที่ดี สิ่งที่เขาจะได้รับเป็นการตอบแทนคือ สวนสวรรค์

⁴ และสิ่งที่เพิ่มขึ้นอีกคือ การมองไปยังพระพักตร์ของอัลลอฮฺ ตะอาลา อันนี้เป็นรายงานมาจากหะดีษศ่อเฮียะฮฺ ซึ่งบันทึกโดยมุสลิม

27. และบรรดาผู้ชวนชวายเป็นความชั่ว การตอบแทนความชั่วด้วยความชั่วเช่นเดียวกัน ความต่ำต้อยจะปกคลุมพวกเขา ไม่มีผู้คุ้มกัน พวกเขาให้พ้นจากอัลลอฮ์ได้ เสมือนว่าใบหน้าของพวกเขาถูกคลุมไว้ด้วยส่วนหนึ่งของกลางคืนอันมืดทึบ ชนเหล่านี้คือชาวรอก พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล

28. และวันที่เราชุมนุมพวกเขาทั้งหมด แล้วเราจะกล่าวแก่บรรดาผู้ตั้งภาคีว่า จงอยู่ ณ สถานที่ของพวกเจ้า พวกเจ้าและบรรดาภาคีของพวกเจ้า แล้วเราได้แยกพวกเขาออกจากกัน และบรรดาภาคีของพวกเขากล่าวว่า ไม่ควรเลยที่พวกท่านจะเคารพสักการะต่อเรา

29. ดังนั้น จึงพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยาน ระหว่างเรากับพวกท่าน แน่หนอนเรา (บรรดาภาคี) ไม่รู้เลยในการเคารพสักการะของพวกท่านต่อเรา

30. ขณะนั้นทุกชีวิตจะถูกสอบถึงสิ่งที่กระทำไว้ก่อน และพวกเขาจะถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์ พระเจ้าที่แท้จริงของพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ขึ้นมาจะหนีไปจากพวกเขา

31. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ใครเป็นผู้ประทານปัจจัยยังชีพที่มาจากฟากฟ้าและแผ่นดินแก่

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ كَانَمَا أَغْشَيْتَ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنُمْ إِلَّا نَا عِبُدُونَ ﴿٢٨﴾

فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿٢٩﴾

هٰذَا لِكُلِّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَقْتُرُونَ ﴿٣٠﴾

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمَاتِ

พวกท่าน¹ หรือใครเป็นเจ้าของการไต่ยืนและการมอง และใครเป็นผู้ให้มีชีวิตหลังจากการตาย และเป็นผู้ให้ตายหลังจากมีชีวิตมา และใครเป็นผู้บริหารกิจการ แล้วพวกเขาจะกล่าวกันว่า อัลลอฮ์ ดั่งนั้นจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านไม่ยำเกรงหรือ

32. นั่นแหละอัลลอฮ์ พระเจ้าที่แท้จริงของพวกท่าน ฉะนั้นหลังจากความจริงแล้วจะมีอะไรอีกเล่านอกจากความหลงผิดเท่านั้น² แล้วทำไมเล่าพวกท่านจึงถูกให้หันเหออกไปอีก³

33. เช่นนั้นแหละ ลีขิตของพระเจ้าของเจ้าย่อมเป็นจริงแก่บรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนว่า แน่แท้พวกเขาจะไม่ศรัทธา

34. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) มีใครบ้างในหมู่ภาคีของพวกท่าน ที่เป็นผู้เริ่มแรกในการให้บังเกิดแล้วให้มันบังเกิดอีก จงกล่าวเถิด

وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْأَمْرِ
فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾

كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ لِلْمَلَأِئِمَّةِ
إِلَّا الضَّلَالَةُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا
أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۖ قُلْ
اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۖ فَأَنَّى تَوَفَّوْنَ ﴿٣٤﴾

¹ ซัยยิด กุฎบ ได้อ่านไว้ในหนังสือตีพิมพ์ "พิชิลาลิลกุรอาน" เกี่ยวกับอายะฮ์นี้ไว้ว่า "มนุษย์ยังคงค้นคว้าต่อไป คว้าใคร่ที่พวกเขาพบช่องทางที่จะนำไปสู่กฎเกณฑ์ของจักรวาล ในเรื่องของริซกีหรือปัจจัยยังชีพ ทั้งในฟากฟ้าและแผ่นดิน บางครั้งก็นำเอาไปใช้ในทางที่ดีมีประโยชน์ แต่บางครั้งก็นำเอาไปใช้ในชั่วและเสียหาย ตามแต่ความศรัทธาเชื่อมั่นของเขาจะบริสุทธิ์หรือไม่ ทั้งนี้เนื่องจากริซกีของอัลลอฮ์นั้น ย่อมนำเอาไปเป็นประโยชน์ได้ทุกอย่างสำหรับมนุษย์ จะเห็นได้ว่า บนแผ่นดินหรือใต้พื้นดินก็ดี หรือบนพื้นน้ำก็ดี หรือใต้พื้นน้ำก็ดี หรือจากระดับของดวงอาทิตย์ หรือจากแสงจันทร์ ทั้งหมดนี้ล้วนแต่เป็นริซกีของสิ่งมีชีวิตทั้งสิ้น แม้กระทั่งการเนาเปื่อยของแผ่นดิน วิทยาการก็ยังนำเอาไปค้นคว้าเพื่อที่จะนำเอามาเป็นยารักษาโรค และยาสำหรับแก้ยาพิษ

² เป็นคำถามเชิงปฏิเสธ คือหลังจากความจริง ก็ไม่มีอะไรอีกแล้ว นอกจากการหลงผิดและความเท็จเท่านั้น

³ คือทำไมพวกท่านจึงหันเหออกไป จากการเคารพสักการะอัลลอฮ์เล่า โดยไปเคารพสักการะผู้ที่มีไต่ให้บังเกิด มิได้ให้ปัจจัยยังชีพ มิได้ให้มีชีวิต และมิได้ให้ตาย

(มุฮัมมัด) อัลลอฮ์ทรงเริ่มแรกในการให้บังเกิด แล้วทรงให้มันบังเกิดอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นทำไมพวกท่านจึงหันเหออกจากความจริงไป (สู่ความเท็จ) เล่า

35. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) มีใครบ้างในหมู่ภาคีของพวกท่าน เป็นผู้ชี้แนะทางสู่สัจธรรม จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางสู่สัจธรรม ดังนั้นผู้ที่ชี้แนะทางสู่สัจธรรมสมควรกว่าที่จะได้รับการปฏิบัติตาม (อืบาตะฮ์) หรือว่าผู้ที่ไม่อาจจะชี้แนะผู้อื่นได้ เว้นแต่จะถูกชี้แนะทำไมพวกท่านจึงตัดสินใจเช่นนั้น

36. และส่วนใหญ่ของพวกเขามิได้ปฏิบัติตามสิ่งใด นอกจากการนึกคิด แท้จริงการนึกคิดนั้นไม่อาจจะแทนความจริงได้แต่อย่างใด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเขากระทำ

37. และอัลกุรอานนี้มีใช่จะถูกปั้นแต่งขึ้นโดยผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์¹ แต่เป็นการยืนยันคัมภีร์ที่มีมาก่อน และเป็นการจำแนก ข้อบัญญัติต่างๆ ในนั้น ไม่มีข้อสงสัยในคัมภีร์นั้น ซึ่งมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

38. หรือพวกเขา กล่าวว่า เขา (มุฮัมมัด) เป็นผู้ปั้นแต่งขึ้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงนำมาสักบทหนึ่งเถียงนั้น และจงเรียกร้อง

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ هَدَىٰ إِلَى الْحَقِّ قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ هَدَىٰ إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدَىٰ إِلَّا أَنْ يَهْدَىٰ مَا لَكَ كَيْفٌ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾

وَمَا يُبْعَثُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا طَائِفًا لَنْ لَا يُعْنَىٰ مِنْ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ نَصَدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَأَرْبَبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَعْظَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

¹ เป็นการยืนยันถึงความมหัศจรรย์ของอัลกุรอาน ทั้งนี้ก็เพราะว่าแม้แต่ชาวอาหรับในยุคที่เลื่องลือกันว่า มีความสามารถในการแสดงออกซึ่งโวหารและสำนวนทางด้านภาษา ก็ไม่สามารถที่จะเรียบเรียงอัลกุรอานให้มีโวหารหรือสำนวนที่คล้ายคลึงกันได้ สักบทหนึ่งหรือแม้กระทั่งโองการหนึ่ง

ผู้ที่พวกท่านสามารถนำมาได้ นอกจากอัลลอฮ์ หากพวกท่านเป็นผู้สัจจริง

39. แต่ที่พวกเขาปฏิเสธสิ่งที่ยังไม่รู้ว่ามาก่อน และสัญญาร้ายยังมีได้มายังพวกเขา เช่นนั้นแหละ บรรดาชนรุ่นก่อนจากพวกเขา ได้ปฏิเสธมาแล้ว ดังนั้น เจ้าจงดูเถิดว่า ผลสุดท้ายของพวกอธรรมนั้นเป็นอย่างไร

40. และในหมู่พวกเขา มีผู้ศรัทธาในอัลกุรอาน และในหมู่พวกเขา มีผู้ไม่ศรัทธา¹ และพระเจ้าของเจ้าทรงรู้ดียิ่ง ต่อบรรดาผู้บ่อนทำลายทั้งหลาย²

41. และถ้าพวกเขาปฏิเสธ (ไม่ยอมศรัทธา) เจ้าจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) การงานของฉัน ก็เป็นของฉัน และการงานของพวกท่านก็เป็นของพวกท่าน³ พวกท่านจงปลีกตัวออกจากสิ่งที่ฉันกระทำและฉันก็จะปลีกตัวออกจากสิ่งที่พวกท่านกระทำ⁴

42. และในหมู่พวกเขา มีผู้ฟัง (การอ่านอัลกุรอาน) ของเจ้า⁵ เจ้าจะให้คนหูหนวกได้ยิน

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِبُّوا أَنْ يَكْفُرُ بِهِ، لَمَّا يَا أَيُّهَا النَّاسُ بِلَهُ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ
كَانَتْ عِقَابَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ
وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾

وَإِن كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ
أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ الْأُصْمَ
وَلَوْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ ﴿٤٢﴾

¹ พวกเขาจะตายอยู่ในสภาพเช่นนั้น คือไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอาน

² พระองค์ทรงรอบรู้ดีว่า ผู้ใดสมควรจะได้รับฮิดาเยฮ์ พระองค์ก็จะทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องให้เขา และผู้ใดสมควรจะอยู่ในทางที่หลงผิด พระองค์ก็จะให้อยู่ในทางนั้น

³ หมายถึงการตอบแทน อันเนื่องมาจากการทำงานของแต่ละคน

⁴ ไม่มีผู้ได้รับบาปของใคร ตัวใครตัวมัน

⁵ มีผู้ฟังการอ่านอัลกุรอานของท่านะบี คีอัลลิลฮุซุอะลัยฮิอะซัลลาม แต่จิตใจของพวกเขาไม่ยอมรับสิ่งใดเลยในสิ่งที่ท่านได้อ่านให้พวกเขาฟัง

กระนั้นหรือ และถึงแม้พวกเขาทูลหนวก แต่ก็
ไม่ใช่ปัญญา

43. และในหมู่พวกเขามีผู้มองไปยังเจ้า¹ เจ้าจะ
ชี้แนะทางให้คนตาบอดกระนั้นหรือ และถึงแม้
พวกเขาตาบอด แต่ก็ไม่มีสายตาที่จะมองดู

44. แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงอธรรมแก่มนุษย์
แต่อย่างใด² แต่ว่ามนุษย์ต่างหากที่อธรรมต่อ
ตัวของพวกเขาเอง³

45. และวันที่พระองค์ทรงชุมนุมพวกเขา
ประหนึ่งว่าพวกเขามีได้พำนักอยู่นาน(ในโลกนี้)
เว้นแต่เพียงชั่วครู่เดียวในเวลากลางวัน⁴ พวกเขา
ทักทายซึ่งกันและกัน⁵ แน่นนอนบรรดาผู้ปฏิเสธ
ต่อการพบอัลลอฮ์ย่อมขาดทุน และพวกเขา
มิได้เป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

46. และบางทีเราจะให้เจ้าได้เห็นบางส่วน (ของ
การลงโทษ) ซึ่งเราสัญญาแก่พวกเขา หรือเรา
จะให้เจ้าตายเสียก่อน ดังนั้น ทางกลับของ
พวกเขาย่อมไปหาเรา แล้วอัลลอฮ์ทรงเป็น
พยานต่อสิ่งที่พวกเขากระทำ⁶

وَمِنْهُمْ مَّن يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى
وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ﴿١٦﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ الْنَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ الْنَّاسَ
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٧﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ
يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ
وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾

وَأَمَّا زَيْنَبُكَ بَعْضَ الَّذِي نَبِّئُهُمْ أُوتُوهُ فَانظُرْ فَالْتَبْنَا
مَرْجِعَهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿١٩﴾

¹ มองและเห็นหลักฐานการเป็นนบีของมุฮัมมัดอย่างชัดเจน แต่พวกเขาตาบอด ไม่ใช่การมองและการเห็นให้เป็นประโยชน์แต่อย่างใด

² พระองค์จะไม่ทรงลงโทษผู้ใดโดยปราศจากการทำบาป และจะไม่ทรงกระทำการใดๆ ต่อป่าวของพระองค์ เว้นแต่เขาพึงจะได้รับอย่างเหมาะสม

³ มนุษย์อธรรมแก่ตนเองด้วยการปฏิเสธศรัทธา การฝ่าฝืน และไม่ปฏิบัติตามข้อใช้ข้อห้ามของพระองค์

⁴ เพราะความตกใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

⁵ ไม่ใช่การทักทายเพราะความรักใคร่สนิทสนม แต่เป็นการทักทายแบบต่อว่าต่อขาน

⁶ ในวันกิยามะฮ์พระองค์ทรงเป็นพยานต่อพฤติกรรมของพวกเขา แล้วพระองค์ก็จะตอบแทนด้วยการลงโทษอย่างสาสม

47. และทุกประชาชาติมีรอซูลถูกส่งมา ดังนั้น เมื่อรอซูลของพวกเขาได้มาแล้ว ก็มีการระหว่างพวกเขาก็ถูกตัดสินโดยเที่ยงธรรม¹ และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม²

48. และพวกเขาจะกล่าวว่า เมื่อใดเล่าสัญญาันี้ (จะปรากฏ) หากพวกท่านสัจจริง³

49. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ฉันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่ตัวฉัน เว้นแต่ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ สำหรับทุกประชาชาติย่อมมีเวลากำหนด⁴ เมื่อเวลาของพวกเขามาถึง พวกเขาจะขอผ่อนผันให้ล่าช้าสักกระยะหนึ่งไม่ได้ และจะร่นเวลาให้เร็วเข้าก็มีได้

50. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือ หากการลงโทษของพระองค์ประสบแก่พวกท่าน ในเวลากลางคืนหรือเวลากลางวัน ทำไมพวกอาชญากรเหล่านั้นจึงขอร่นเวลา⁵

51. ครั้นเมื่อมันเกิดขึ้น⁶ พวกท่านก็ศรัทธาต่อพระองค์กระนั้นหรือ ขณะนี้ (พวกท่านศรัทธา) ก่อนหน้านั้นพวกท่าน (เยาะเย้ย) ขอร่นเวลา

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٧٧﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧٨﴾

قُلْ لَا أَمْرٌ لِي بِنَفْسِي صَرًّا وَلَا نَهْيًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَعْتِدُونَ ﴿٧٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنْتُمْ عِدَائِي وَأَنَا عِدَاكُمْ فَآوَىٰ إِلَىٰ مَاذَا سَتَعَجِلُونَ مِنِّي الْمَجْرُمُونَ ﴿٨٠﴾

أُنزِلَ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنْتُمْ بِهِ ذَٰلِكُمْ لَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ سَاسِتَجِلُونَ ﴿٨١﴾

¹ หมายถึงวันกียามะฮ์ เมื่อการงานของพวกเขาถูกนำมาเสนอ โดยมีรอซูลของพวกเขาเป็นพยานอยู่ด้วย

² พวกเขาจะไม่ถูกลงโทษ โดยมีได้กระทำความผิดมาก่อน

³ คำพูดเช่นนั้นเป็นคำกล่าวในเชิงเย้ยหยัน

⁴ เวลาแห่งความทายนะและการลงโทษ

⁵ เป็นคำถามในเชิงปรามว่า ทำไมพวกเหล่านั้นจึงหาเรื่องไม่ดีใส่ตัวเอง

⁶ เมื่อการลงโทษเกิดขึ้นและเป็นທີ່ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว พวกเขาก็ศรัทธา แต่การศรัทธาของพวกเขาจะเกิดประโยชน์อันใดเพราะมันสายไปเสียแล้ว

52. แล้วมีเสียงกล่าวแก่พวกอธรรมว่า พวกท่านจงลิ้มรสการลงโทษอันจริงเถิด พวกท่านจะไม่ถูกตอบแทน เว้นแต่สิ่งที่พวกท่านชวนชวชวยไว้เท่านั้น

53. และพวกเขาจะสอบถามเจ้าว่า (การลงโทษ) จะเกิดขึ้นจริงหรือ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แน่หนอนที่เดียว ขอสาบานต่อพระเจ้าของฉัน¹ แท้จริงมันจะเกิดขึ้นอย่างแน่หนอน และพวกท่านไม่สามารถจะรอดไปได้²

54. หากทุกชีวิตที่อธรรม³ (ครอบครองคลังสมบัติ) ที่อยู่ในแผ่นดิน มันก็จะยอมไถ่ตน และพวกเขาก็จะชอนความเสียหายเมื่อได้เห็นการลงโทษและจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาอย่างเที่ยงธรรมและพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแต่อย่างใด

55. พึงทราบเถิด แท้จริงในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ พึงทราบเถิด แท้จริง สัญญาของอัลลอฮ์นั้นจะเกิดขึ้นจริง⁴ แต่ส่วนใหญ่ของพวกเขารู้

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْرُونَ إِلَّا يَمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿١٠﴾

﴿١١﴾ وَسْتَئْتِنُكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَقِي إِنَّهُ لِحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٢﴾

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرَأُ النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَفُضُو بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٣﴾

إِلَّا لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقٌّ وَلَنْ كَانَ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

¹ ในอัลกุรอาน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงใช้ให้รอซูลของพระองค์สาบาน 3 แห่งด้วยกัน คือ ในซูเราะฮ์ฮุญฟะฮ์หนึ่งในซูเราะฮ์ฮุญฟะฮ์อายะฮ์ที่ 3 หนึ่ง และในซูเราะฮ์ฮุญฟะฮ์อายะฮ์ที่ 7 อีกหนึ่ง

² พวกท่านไม่สามารถจะหนีให้พ้นจากการลงโทษไปได้ และมันจะประสบกับพวกท่านอย่างแน่หนอน

³ คือทุกชีวิตที่ปฏิเสธการศรัทธา ซึ่งครอบครองคลังสมบัติในโลกนี้ทั้งมวล จะยอมไถ่ตนด้วยทรัพย์สินสมบัติที่มีอยู่ เพื่อให้รอดพ้นจากการลงโทษของพระองค์ พวกเขาจักยอมปฏิบัติตาม แต่มันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ เพราะพระองค์ตรัสไว้ในซูเราะฮ์ฮุญฟะฮ์อายะฮ์ที่ 91 แล้ว เกี่ยวกับเรื่องนี้

⁴ สัญญาของพระองค์ในเรื่องฟื้นคืนชีพและการตอบแทนนั้น จะเกิดขึ้นอย่างแน่หนอนปราศจากข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น

56. พระองค์ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย และ
ยังพระองค์เท่านั้นพวกท่านจะถูกนำกลับไป

57. โอ้มนุษย์เอ๋ย แท้จริงข้อดักเตือน (อัล-
กุรอาน) จากพระเจ้าของพวกท่าน ได้มายัง
พวกท่านแล้ว และ (มัน) เป็นการบำบัดสิ่งที่มี
อยู่ในทรวงอก¹ และเป็นการชี้แนะทาง และ
เป็นความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธา

58. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ด้วยความโปรด-
ปรานของอัลลอฮ์ และด้วยความเมตตาของ
พระองค์² ดังกล่าวนั้น พวกเขาจงตั้งใจเถิด ซึ่ง
มันดียิ่งกว่าสิ่งที่พวกเขาสะสมไว้³

59. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้ว
มิใช่หรือ ซึ่งเครื่องยังชีพที่อัลลอฮ์ทรงประทาน
ให้แก่พวกท่าน แล้วพวกท่านก็ทำให้บางส่วน
เป็นที่ต้องห้าม (หะรอม) และบางส่วนเป็นที่
อนุมัติ (หะลาละ) จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) อัลลอฮ์
ทรงอนุมัติให้แก่พวกท่าน หรือพวกท่านปั้นแต่ง
ให้แก่อัลลอฮ์

60. และบรรดาผู้ที่ปั้นแต่งความเท็จให้แก่
อัลลอฮ์ จะนึกคิดอย่างไรในวันกิยามะฮ์ แท้จริง

هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى
وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا
هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ
فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ إِنَّ اللَّهَ أَدَّبَ
لَكُمْ أَنزَلَ اللَّهُ تَفْسُوتًا ﴿٥٩﴾

وَمَا ظُنُّوا الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا اللَّهُ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ

¹ คือบำบัดสิ่งที่มีอยู่ในทรวงอก ให้พ้นจากการสงสัยหรืออวิชชา

² ความโปรดปรานของอัลลอฮ์คืออัลกุรอาน ส่วนความเมตตาของพระองค์คืออัลอิสลาม ด้วยทั้งสองสิ่ง
ดังกล่าว เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่พวกเขาจะตั้งใจและภูมิใจ

³ ความโปรดปรานและความเมตตาของอัลลอฮ์ ตะอาลา นั้น ดียิ่งกว่าสิ่งที่พวกเขาสะสมไว้ เป็นต้นว่า
ทรัพย์สินสมบัติก็ดี ลูกหลานก็ดี ตำแหน่งอำนาจหน้าที่ก็ดี เหล่านี้ทั้งหมดล้วนเป็นสิ่งสูญสลายและไม่
แน่นอน เพราะโลกดุนยารวมทั้งสิ่งที่มีอยู่ในนั้นทั้งหมดไม่มีคุณค่าใดเลยแม้เท่าปิกริน

อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้มีบุญคุณต่อมนุษย์ แต่ว่าส่วนใหญ่ของพวกเขาก็ไม่ขอบคุณ

61. และเจ้ามิได้อยู่ในเรื่องหนึ่งเรื่องใด และเจ้ามิได้อ่านบางส่วนจากมันในอัลกุรอาน และพวกท่านมิได้กระทำการใด ๆ เว้นแต่เราได้เป็นพยานแก่พวกท่าน ในขณะที่พวกท่านกำลังง่วนอยู่ในเรื่องนั้น และจะไม่รอดพ้นจากพระเจ้าของเจ้า¹ (การกระทำใด ๆ) ที่มีน้ำหนักเท่าธุลีทั้งในแผ่นดินและในชั้นฟ้า และที่เล็กกว่านั้น และที่ใหญ่กว่านั้นเว้นแต่อยู่ในบันทึกอันชัดแจ้งทั้งสิ้น

62. พึงทราบเถิด แท้จริง บรรดาคนที่อัลลอฮ์รักนั้น ไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศกเสียใจ²

63. คือบรรดาผู้ศรัทธา และพวกเขามีความยำเกรง³

وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ
وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا
إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا نَعْرُزُ عَنْ رَيْبِكَ مِنْ شَيْءٍ
لَا نَدْرِي أَالْأَرْضُ لَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾

إِلَّا إِبْرَاهِيمَ إِذْ جَاءَ اللَّهَ لَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿١٢﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٣﴾

¹ การกระทำใด ๆ ก็ตาม ที่มีมนุษย์ได้ปฏิบัติไปในโลกดุนยานั้น จะไม่เป็นที่ซ่อนเร้นไปจากความรอบรู้ของพระองค์เป็นอันขาด

² ไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขาในวันอาคีเราะฮ์จากการลงโทษของอัลลอฮ์ และพวกเขาจะไม่เสียใจในสิ่งที่ผ่านไปแล้วในโลกดุนยา

³ คือบรรดาผู้ที่มีความศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ มีความยำเกรงต่อพระเจ้าของพวกเขาคือการปฏิบัติตามข้อใช้และละเว้นจากข้อห้าม วัลลัยของอัลลอฮ์หรือคนที่อัลลอฮ์รักนั้น คือมุอฺมินที่มีความยำเกรง มีหะดีษรายงานว่า แท้จริงสำหรับอัลลอฮ์นั้นมีบ่วงบ่าที่พวกเขามีใช้เช่นปีหรือเชด็ด แต่บรรดาคนปีและบรรดาเชด็ดจะพอใจต่อพวกเขาในวันกิยามะฮ์ อันเนื่องมาจากตำแหน่งพิเศษของพวกเขา ณ อัลลอฮ์

64. สำหรับพวกเขาจะได้รับข่าวดี ในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้และในโลกหน้า¹ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในลิขิตของอัลลอฮ์ นั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่

65. และคำพูดของพวกเขา² จะไม่ทำให้เจ้าเสียใจ แท้จริงอำนาจทั้งหมดนั้นเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

66. พึงทราบเถิด แท้จริงทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลาย และทุกสิ่งในแผ่นดินนั้น เป็นของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้วิงวอนขอสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์นั้น จะไม่ปฏิบัติตามภาคีเหล่านั้น พวกเขาจะไม่ปฏิบัติตาม เว้นแต่การคาดคิดเท่านั้น และพวกเขามิได้ตั้งอยู่บนสิ่งใด นอกจากจะคาดคะเนขึ้น³

67. พระองค์ผู้ทรงบันดาลกลางคืนให้แก่พวกท่าน เพื่อพวกท่านจะได้พักผ่อนในมัน และกลางวันเพื่อจะได้มองเห็น⁴ แท้จริงในการนั้นแน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนที่ได้ยินเพื่อใคร่ครวญ

لَهُمُ الشَّرَافُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ
لَا يَدْبُرُ لِكَفْرَتِهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾

وَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا
هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾

إِلَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ
إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ لَيْلًا لِتَسْكُنُوا فِيهَا
وَأَنْتُمْ مُبْصِرُونَ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٧﴾

¹ คือจะได้รับสิ่งที่ทำให้มีความสุขปลอบปล้ำ ทั้งในดุนยาและอาคิเราะฮ์ โดยผลอะกิบะฮ์จะแจ้งข่าวดีแก่เขา เมื่อเวลาวิญญานจะออกจากร่างของเขาว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงโปรดปราน และจะได้รับความเมตตาจากพระองค์ ส่วนในอาคิเราะฮ์ก็จะได้เข้าสวนสวรรค์ตลอดกาล และได้รับชัยชนะอันยิ่งใหญ่

² คำพูดของพวกเขาคือการปฏิเสธของพวกเขา โดยกล่าวว่า เจ้ามิได้เป็นนะบีที่ถูกส่งมา

³ โดยคิดเอาว่าภาคีเหล่านั้นจะช่วยเหลือ หรือให้คุณแก่พวกเขาได้ ซึ่งเป็นการคาดคิดที่เหลวไหลไร้สาระ เพราะบรรดาพระเจ้าของพวกเขาไม่มีอำนาจที่จะให้คุณหรือให้โทษแก่ใครได้

⁴ พระองค์ทรงทำให้กลางวันมีแสงสว่าง เพื่อจะได้มองเห็นการกระทำต่าง ๆ เช่น การประกอบอูฐูกิจ และการแสวงหาปัจจัยชีพในการดำรงชีวิต

68. พวกเขาบอกว่า อัลลอฮ์ทรงแต่งตั้งพระบุตร¹ มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน พระองค์ทรงพอเพียงจากสิ่งใด ๆ ที่อยู่ชั้นฟ้าทั้งหลาย และที่อยู่ในแผ่นดินเป็นของพระองค์ พวกท่านไม่มีหลักฐานใด ๆ ในการกล่าวเช่นนั้น พวกท่านจะกล่าวร้ายต่ออัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกท่านไม่รู้กระนั้นหรือ

69. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงบรรดาผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์นั้น พวกเขาจะไม่ประสบความสำเร็จดอก

70. ความเพลิดเพลินในโลกนี้ แล้วพวกเขาก็กลับคืนมาสู่เรา แล้วเราจะให้พวกเขาลิ้มรสการลงโทษอย่างหนัก เพราะเหตุที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา²

71. และเจ้าจงอ่านให้พวกเขาฟังถึงเรื่องราวของนะบีนูหฺ³ เมื่อเขา (นูหฺ) กล่าวแก่ประชาชาติของเขาว่า โอ้หมู่ชนของฉัน หากว่าการพักอยู่ของฉันทและการตักเตือนของฉันท ด้วยโอองการทั้งหลายของอัลลอฮ์ เป็นเรื่องใหญ่แก่พวกท่านแล้ว ดังนั้นฉันขอมอบหมายแต่อัลลอฮ์เท่านั้น

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ هُوَ الْعَلِيُّ
لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
اِنَّ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلٰطِنٍ بِهٰذَا اَنْتَقُوْلُوْنَ
عَلَىٰ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٨﴾

قُلْ اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكُذِبَ
لَا يَنْجِحُوْنَ ﴿١٩﴾

مَتَّعْ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِيْقُهُمْ
الْعَذٰبَ الشَّدِيْدَ بِمَا كَفَرُوْنَ ﴿٢٠﴾

﴿٢١﴾ وَاَنْتَلَّ عَلَيْهِمْ نَبَا نُوحٍ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنِّىۤ اِنۡ كَانَ
كَبْرَ عَلَيۡكُمْ مَّقَامِىۤ وَتَذٰكِرِىۤ اِنۡ يَّاتِىَكُمُ اللّٰهُ فَعَلَى اللّٰهِ
تَوَكَّلْتُ فَاٰجِمِعُوْا اٰمْرَكُمْ وَاَسْرَاۤءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ
اٰمْرَكُمْ عَلَيۡكُمْ غَمَةً ثُمَّ اٰقْضُوْا
اِلَيَّ وَلَا تَنْظُرُوْنَ ﴿٢٢﴾

¹ พกยะฮุดและอะฮฺลุลคิตาบได้กล่าวร้ายต่อพระองค์ โดยกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงมีบุตร พวกเขาบอกว่า อุไซรฺบุตรของอัลลอฮ์ คืออุไซรฺ เป็นบุตรของอัลลอฮ์ และอัลมะซีหฺเป็นบุตรของอัลลอฮ์เช่นกัน พวกเขาทูลฟารชาวมักกะฮฺได้กล่าวว่า บรรดาอะลาอิกะฮฺเป็นบุตรสาวของอัลลอฮ์

² คือในวันอาคิเราะฮฺ อัลลอฮ์ ตะอาลา จะทรงให้พวกเขาได้รับการลงโทษอย่างเจ็บแสบ เพราะการปฏิเสธศรัทธาและการกล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์

³ ตั้งแต่อาຍะฮฺนี้จนกระทั่งจบซูเราะฮฺ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงเรื่องราวและเหตุการณ์ของนะบิ์บางท่านกับประชาชาติของท่าน เช่น นะบิ์นูหฺ นะบิ์มุซา และนะบิ์ยูสุฟ

พวกท่านจงร่วมกันวางแผนของพวกท่าน พร้อมกับบรรดาภาคีของพวกท่านเถิด แล้วอย่าให้แผนของพวกท่านเป็นที่ปิดบังแก่พวกท่าน¹ แล้วจงดำเนินการต่อฉันทันทีและอย่าได้ลังเลเลย²

72. หากพวกท่านผินหลังให้ ฉันมิได้ขอคำตอบแทนใดๆ จากพวกท่าน³ แต่รางวัลของฉันอยู่ที่อัลลอฮ์ และฉันถูกใช้ให้อยู่ในหมู่ผู้นอบน้อม⁴

73. แล้วพวกเขาก็ปฏิเสธเขา (นูหฺ) เราได้ช่วยให้เขาและผู้อยู่กับเขารอดพ้นไว้ในเรือ และเราได้ให้พวกเขาเป็นตัวแทน (ในเวลาต่อมา) และเราได้ให้บรรดาผู้ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเราจมน้ำ ดังนั้น เจ้าจงดูเถิดว่า ผลสุดท้ายของพวกที่ถูกเตือนนั้นเป็นอย่างไร⁵

74. หลังจากเขา (นูหฺ) แล้ว เราได้ส่งบรรดาเรือซูลไปยังประชาชาติของพวกเขา⁶ แล้วบรรดา

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْنَاكُمْ مِنْ آجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾

فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلْفًا وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٣﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ

¹ คืออย่าให้แผนการของพวกท่านในการที่จะทำลายฉันเป็นที่ปิดบัง แต่ที่ว่าควรจะให้เป็นที่เปิดเผยและเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไป

² พวกท่านจงดำเนินตามแผนร้ายของท่านทันที อย่าได้ล่าช้าแม้แต่ขณะหนึ่ง อะบูสะอูดกล่าวว่าการที่นะบีนูหฺประกาศออกไปเช่นนั้น เป็นการไม่โยยต่อการกระทำของประชาชาติของท่าน พร้อมกับมีความมั่นใจต่ออัลลอฮ์และสัญญาของพระองค์ ที่จะให้ความคุ้มครองท่าน

³ คือไม่เชื่อคำแนะนำและการตักเตือนของฉัน มิใช่เพราะว่าฉันขอร้องวัลค่าตอบแทนแล้วพวกท่านไม่ยอมให้ แต่เพราะความเลวร้ายและการหลงผิดของพวกท่านต่างหาก

⁴ คืออยู่ในหมู่ผู้ให้ความเป็นเอกภาพแต่อัลลอฮ์ ตะอาลา องค์เดียว

⁵ จุดมุ่งหมายในการนำเอาเหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้นกับบรรดาเรือซูลในอดีตมาบอกเล่าเช่นนี้ ก็เพื่อเป็นการปลอบใจท่านเรือซูล คือลัลลอฮ์อยู่ลี้ลียะฮ์ลิม และเป็นการตักเตือนพวกกุฟฟารมักกะฮ์ว่า จะได้รับการลงโทษเช่นเดียวกับประชาชาติในอดีตได้รับมาแล้ว

⁶ บรรดาเรือซูลเหล่านั้นคือ ฮูด คอและฮุ ลูฏ อิบรอฮีม และซุอัยบ

รอซูลเหล่านั้นได้นำหลักฐานอย่างชัดเจนมายังพวกเขา แต่พวกเขามีได้ศรัทธาในสิ่งที่พวกเขาได้เคยปฏิเสธต่ออนุหมาก่อนแล้ว เช่นนั้นแหละ เราได้ประทับตราบนหัวใจของบรรดาผู้ฝ่าฝืนเหล่านั้น

75. หลังจากพวกเขาเหล่านั้นแล้ว เราได้ส่งมุซาและฮารูนไปยังฟิรเอานและบรรดาผู้นำของเขา¹ ด้วยสัญญาณทั้งหลายของเรา² พวกเขา ก็เยอหยิ่งโอหัง โดยพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่มีความผิด

76. ครั้นเมื่อความจริงจากเราได้มายังพวกเขาแล้ว พวกเขา กล่าวว่า แท้จริงนี่คือวิถียากลั่นชัดเจน³

77. มุซาได้กล่าวว่า พวกท่านกล่าวร้ายต่อความจริง เมื่อมันได้มายังพวกท่านเช่นนั้นหรือ นี่หรือวิถียากล และนักวิถียากลนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จดอก

78. พวกเขา กล่าวว่า ท่านมาหาเราเพื่อที่จะหันเหเรา ออกจากสิ่งที่เราได้พบเห็น (ศาสนา) ของบรรพบุรุษของเรา และเพื่อที่ความยิ่งใหญ่ในแผ่นดินจะได้เป็นของท่านทั้งสองกระนั้นหรือ⁴ และเราจะไม่ศรัทธาต่อท่านทั้งสองเป็นแน่

بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ
كَذَلِكَ نَطْعَمُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾

كُذِّبْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِيهِ يَبْتَائِينَ إِنَّا فَاسِقُونَ وَكَانُوا أَقْوَامًا
تُجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا
إِنَّ هَذَا السِّحْرُ مِمَّنْ مِثْلُ

قَالَ مُوسَى أُنْقُلُونِ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ
أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴿٧٦﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتْنَا عَمَّ وَجَدْنَا عَلَيْهِ آيَاتِنَا
وَنَكُونُ لَكُمْ أَلِكِدْرِيَاءَ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ
بِعُومِينَ ﴿٧٨﴾

¹ บรรดาผู้นำของเขา คือ พวกมนตรี เจ้าขุนมูลนาย

² คือหลักฐานต่าง ๆ และสิ่งปาฏิหาริย์ คือสัญญาณทั้ง 9 ข้อ ซึ่งกล่าวไว้แล้วในซูเราะฮ์อัลอะฮ์รอฟ

³ เมื่อความจริงได้ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว หมายถึงมีวะอะอูชีฮัตที่นะบีมุซานำมา พวกเขาได้กล่าวด้วยความโอหังและดื้อด้านว่า นี่มันเป็นวิถียากลั่นชัดเจน มุซาต้องการจะหลอกหลวงพวกเขา

⁴ เพื่อท่านและพี่ชายของท่านจะครอบครองความเป็นใหญ่และมีอำนาจ ในแผ่นดินอียิปต์กระนั้นหรือ

79. และฟิรเอาน์ได้กล่าวว่ พวกเขาจงนำนักวิทยาศาสตร์ผู้เชี่ยวชาญทุกคนมาให้ฉัน

80. เมื่อนักวิทยาศาสตร์มาแล้ว มูซาได้กล่าวกับพวกเขาว่า พวกเขาจงโยนสิ่งที่พวกท่านนำมาเพื่อจะโยนเถิด¹

81. เมื่อพวกเขาได้โยนไปแล้ว มูซาได้กล่าวว่สิ่งที่พวกท่านนำมานั้นคือวิทยาศาสตร์² แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงทำลายมัน แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงทำให้การงานของบรรดาผู้บ่อนทำลายดีขึ้น

82. และอัลลอฮ์จะทรงให้สัตถกรรมยืนหยัดอยู่ด้วยคำกล่าวของพระองค์³ และแม้ว่าบรรดาคนชั่วจะเกลียดชังก็ตาม

83. ไม่มีใครศรัทธาต่อมูซา นอกจากลูกหลานบางคนจากกลุ่มชนของเขา (บะนีอิสรออีล) เนื่องจากความกลัวต่อฟิรเอาน์ และหัวหน้าของพวกเขาจะทำความวุ่นวายแก่พวกเขา⁴ และแท้จริงฟิรเอาน์นั้นเป็นผู้ที่ยังผยองในแผ่นดิน และแท้จริงเขาอยู่ในหมู่ผู้ละเมิด⁵

84. และมูซากล่าวว่ โอ้กลุ่มชนของฉัน หากพวกท่านศรัทธาต่ออัลลอฮ์ พวกท่านก็

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمُ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلقُونَ ﴿٨٠﴾

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُم بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾

وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾

فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالِي فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٣﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يَقَوْمِ إِن كُنْتُمْ مِّنْكُمْ بِاللَّهِ فَلْيَعْلَمُوا أَن كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾

¹ สิ่งที่พวกท่านนำมา เป็นต้นว่า เชือกก็ดี หรือไม้เท้าก็ดี

² ไม่ใช่สิ่งที่พวกท่านกล่าวหาฉัน

³ คือพระองค์จะทรงให้สัตถกรรมสถิตย์อยู่ และทรงสนับสนุนด้วยหลักฐานต่างๆ ของพระองค์

⁴ โดยกล่าวว่า ฟิรเอาน์และหัวหน้าของเขาจะลงโทษ และบังคับให้หันเหออกจากศาสนาของพวกเขา

⁵ โดยอ้างตัวว่าเป็นพระเจ้า

จงมอบหมายต่อพระองค์ หากพวกท่านเป็นผู้
ยอมจำนน¹

85. พวกเขาบอกว่า แต่อัลลอฮ์เราขอมอบ-
หมาย ข้าแต่พระเจ้าของเรา ได้ทรงโปรดอย่า
ให้เราเป็นเครื่องทดลองสำหรับหมู่ชนผู้ธรรม
เลย

86. และได้ทรงโปรดช่วยเราให้พ้นจากหมู่ชน
ผู้ปฏิเสธศรัทธา² ด้วยพระเมตตาของพระองค์
ด้วยเถิด

87. และเราได้วะฮีย์มายังมุซาและพี่ชายของเขา
(ฮารูน) ให้จัดสร้างบ้านให้แก่กลุ่มชนของเจ้า
ทั้งสองในอียิปต์³ และจงทำบ้านของพวกท่าน
เป็นกิบละฮ์⁴ และจงดำรงการละหมาด และ
จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา

88. และมุซาได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา
แท้จริงพระองค์ทรงประทานความสำราญและ
ทรัพย์สิน แก่ฟิโรเอานและหัวหน้าของเขา ใน
การมีชีวิตอยู่ในโลกนี้⁵ ข้าแต่พระเจ้าของเรา
โดยพวกเขาจะทำให้ (กลุ่มชน) หลงจากแนวทาง
ของพระองค์⁶ ข้าแต่พระเจ้าของเรา ขอพระองค์

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾

وَجَنِّبْنَا رَجْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾

وَأوحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَ لِقَوْمِكُمَا
بِمِصْرَ بُيُوتًا وَأَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ
وَمَلَآئِكَتَهُ رِيَسَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا
لِيُضِلُّوهُ عَنِ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ
وَأَشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا
الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

¹ เมื่อมุซาเห็นบรรดามุอมีนมีความกลัวต่อฟิโรเอาน จึงกล่าวเช่นนั้น

² จากเล่ห์กลและแผนร้ายของฟิโรเอาน และพรรคพวกของเขา

³ ทำบ้านให้เป็นที่ละหมาดและทำอียิปตะฮ์

⁴ โดยหันหน้าไปทางกิบละฮ์ อิบน์อบบาสกล่าวว่ ปรากฏว่พวกเขามีความกลัว จึงใช้ให้ทำละหมาด
ในบ้านของพวกเขา

⁵ มีความสุขสำราญอย่างล้นเหลือ และมีทรัพย์สินสมบัติมากมายหลายชนิด

⁶ ในกรณีนี้ผลสุดท้ายเป็นเหตุให้ประชาชน หลงทางออกจากศาสนาของพระองค์

ทรงทำลายทรัพย์สินของพวกเขา และทรงโปรด
ทำให้หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้าง เพื่อมิให้
พวกเขาศรัทธา จนกว่าพวกเขาจะเห็นการ
ลงโทษอย่างเจ็บปวด¹

89. พระองค์ตรัสว่า การวิงวอนของเจ้าทั้งสอง
ถูกรับแล้ว เจ้าทั้งสองจงดำเนินตามแนวทาง
ที่เที่ยงธรรม และอย่าปฏิบัติตามแนวทางของ
บรรดาผู้ไม่รู้²

90. และเราได้ให้บะนีอัสรออิลข้ามทะเลแห้งไป³
ดังนั้น ฟิโรฮานและพลพรรคของเขาได้ติดตาม
พวกเขา (บะนีอัสรออิล) ไป โดยอธรรม และ
เป็นศัตรู จนกระทั่งเมื่อการจมน้ำมาถึงเขาแล้ว
เขากล่าวว่า ฉันศรัทธาแล้วว่า แท้จริงไม่มี
พระเจ้าอื่นใด นอกจากผู้ซึ่งบะนีอัสรออิลได้
ศรัทธาต่อพระองค์ และฉันคือคนหนึ่งในหมู่ผู้
นอบน้อม⁴

91. บัดนี้⁵ และแน่นอนเจ้าเป็นผู้ทรยศก่อน
หน้านี้ และเจ้าเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้บ่อนทำลาย

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمْ مَا فَاسْتَقِيمًا
وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

﴿٩٠﴾ وَجَوَّزْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ بِلَ الْبَحْرِ فَأَتْبَعَهُمُ
فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ
الْغَرَقُ قَالَ مَا آمَنْتُ أَنَّهُ إِلَّا إِلَهٌ الَّذِي آمَنَتْ
بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾

ءَأَلْفَنُ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ وَكُنْتَ
مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾

¹ เป็นการขอพรให้พวกฟิโรฮานประสบกับความหายนะ ทั้งนี้ก็เพราะความหยิ่งผยองของฟิโรฮาน และ
พรรคพวกของเขา มุซาได้รับทราบโดยระฮียว่าพวกเขาจะไม่ศรัทธา จึงให้ขอพรดังกล่าว อิบนุอับบาส
กล่าวว่า มุซาเป็นผู้กล่าวขอพร และฮารูนเป็นผู้กล่าวคำว่า "อาะมีน" ขอให้พระองค์ทรงรับการขอพรนี้

² คืออย่าปฏิบัติตามแนวทางของพวกคนโง่ ด้วยการรีบร้อน หรือไม่แน่นอนใจต่อสัญญาของอัลลอฮ์
ตะอาลา อัฎฎอบรียักกล่าวว่า มุซาได้ยึดมั่นอยู่ หลังจากการเรียกร้องเผยแพรศาสนาของพระองค์อยู่เป็น
เวลานานถึง 40 ปี หลังจากนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา ก็ทรงให้ฟิโรฮานจมน้ำตาย

³ บริเวณคลองสุเอซ

⁴ อิบนุอับบาสกล่าวว่า ญิบร็ล อะลียัสสะลาม ได้เอาดินอุดปากฟิโรฮานไว้ เพราะเกรงว่าความเมตตา
จะมาถึงเขา

⁵ บัดนี้เจ้าศรัทธาขณะที่เจ้าเปื้อนหน้ายต่อชีวิตแล้ว ก่อนหน้านั้นเจ้าเป็นผู้ทรยศต่ออัลลอฮ์

92. ดังนั้น วันนี้เราจะให้ร่างของเจ้าออกจากทะเล¹ เพื่อจักได้เป็นสัญญาณแก่ชนรุ่นหลังจากเจ้า² และแท้จริงส่วนใหญ่ของมนุษย์เฉยเมยต่อสัญญาณต่างๆ ของเรา

93. และโดยแน่นอน เราได้ให้บะนีอิสรอฮิล ฟานักอาศัยอยู่ ณ สถานที่อันดี และเราได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ดีมากมายแก่พวกเขา ดังนั้น พวกเขามิได้แตกแยกกัน จนกระทั่งคัมภีร์ได้มายังพวกเขา แท้จริงพระเจ้าของเจ้าจะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในวันกียามะฮฺ ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน³

94. หากเจ้าอยู่ในการสงสัย⁴ ในสิ่งที่เราได้ให้แก่เจ้า ก็จงถามบรรดาผู้อ่านคัมภีร์ก่อนเจ้า (เตารอต) โดยแน่นอน สัจธรรมได้มายังเจ้าจากพระเจ้าของเจ้า ดังนั้นเจ้าจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้สงสัย

فَالْيَوْمَ نُنَجِّجُكَ بِدَنِّكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً
وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَفُلُونَ ﴿٩٢﴾

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِثْرًا صَدِيقًا وَرَزَقْنَاهُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا أَخْلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ
يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ
يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾

¹ ร่างที่ปราศจากวิญญาณ

² อิบน์อับบาสกล่าวว่า พวกบะนีอิสรอฮิลบางคนสงสัยในการตายของฟิโรฮาน อัลลอสฺ ตะฮาลา จึงทรงบัญชาให้ทะเลพาร่างที่ปราศจากวิญญาณของเขาขึ้นมา เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์แจ้งถึงการตายและความหายนะของเขา

³ จนกระทั่งคัมภีร์ (อัดเตารอต) ที่มีบัญญัติของอัลลอสฺได้มายังพวกเขา เป็นการประณามพวกเขา เพราะการขัดแย้งที่มีสาเหตุมาจากเรื่องศาสนา ศาสนาใช้ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มิให้แตกแยกกัน อัญญอบรียักกล่าวว่า ปรากฏว่าก่อนที่นะบีมุฮัมมัด คือลลอสฺจะลี้ภัยฮิละซัลลัม จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นรอซูล พวกเขาเห็นพ้องกันถึงการเป็นนะบีของมุฮัมมัด และยอมรับในการเป็นรอซูลของท่าน แต่เมื่อพวกเขามีความเข้าใจถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต พวกเขาบางคนก็ปฏิเสธ บางคนก็ศรัทธา

⁴ ในกรณีสมมุติ คือหากเจ้า (มุฮัมมัด) สงสัยก็จงถาม อิบน์อับบาสกล่าวว่า ท่านนะบี คือลลอสฺจะลี้ภัยฮิละซัลลัม มิได้สงสัยและมีได้ตาม

95. และเจ้าอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ปฏิเสธโอองการ
ทั้งหลายของอัลลอฮ์¹ ดังนั้นเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้
ขาดทุน

96. แท้จริง บรรดาผู้ที่พระดำรัส (การลงโทษ)
ของพระเจ้าของเจ้า ได้บัญญัติแก่พวกเขาแล้ว
พวกเขาจะไม่ศรัทธา

97. และแม้ว่าทุกสัญญาณได้มายังพวกเขา
จนกว่าพวกเขาจะแลเห็นการลงโทษอย่าง
เจ็บปวด²

98. ดังนั้น ทำไมจึงไม่มีหมู่บ้านสักแห่งหนึ่ง
ศรัทธา โดยที่การศรัทธาของพวกเขาจะอำนวยความสะดวก
ประโยชน์แก่พวกเขา นอกจากกลุ่มชนของ
ยูนุสเมื่อพวกเขาศรัทธา เราได้ปลดเปลื้องการ
ลงโทษอันอับยศจากพวกเขา ในการมีชีวิตใน
โลกนี้ และเราได้ยึดเวลาระยะหนึ่งแก่พวกเขา³

99. และหากพระเจ้าของเจ้าทรงประสงค์
แน่นอน ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมดจะศรัทธา⁴

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَاتُ رَبِّكَ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٦﴾

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوْا
الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿١٧﴾

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةً ءَامَنَتْ فَمَنَعَهَا إِنبَتُهَا إِلَّا قَوْمَ
يُونُسَ لَمَّا ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ ءَازَابَ الْآخِرِي
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَنَمُنَّعُهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٨﴾

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلِّهُمْ

¹ คือท่านอย่าปฏิเสธสิ่งหนึ่งสิ่งใด ในโอองการของอัลลอฮ์

² เมื่อนั้นแหละพวกเขาจึงจะศรัทธา เช่น ฟิรเอาน์ได้ยอมศรัทธาหลังจากน้ำท่วมปากแล้ว แต่การศรัทธา
ของพวกเขาจะไม่เกิดประโยชน์อย่างใดเลย

³ ก้อตาดะฮฺกล่าวว่า มีรายงานว่า ยูนุสได้กล่าวเตือนกลุ่มชนของเขาถึงการลงโทษ แล้วได้เดินทางออก
จากพวกเขา เมื่อพวกเขาค้นหาหนะบียของพวกเขาไม่พบก็นึกกันว่า การลงโทษนั้นใกล้เข้ามาแล้ว อัลลอฮ์
ตะอาลา จึงทรงให้พวกเขามีความรู้สึกกลับเนื้อกลับตัว (เตาบะฮฺ) เมื่ออัลลอฮ์ทรงรู้ถึงความจริงใจของ
พวกเขา โดยการสารถาพผิดกลับเนื้อกลับตัว เสียใจในการทำผิดที่แล้วมา อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงทรง
ปลดเปลื้องการลงโทษจากพวกเขา

⁴ แต่พระองค์ไม่ทรงประสงค์เช่นนั้น โดยที่เป็นการขัดกับอิมชะฮฺของพระองค์ พระองค์ทรงประสงค์ให้
ปวงบ่าวของพระองค์ศรัทธา ด้วยการเลือกปฏิบัติด้วยความสมัครใจ มิใช่ศรัทธาด้วยการบังคับหรือขู่เชิญ

เจ้าจะบังคับมวลชนจนกว่าพวกเขาจะเป็นผู้ศรัทธากระนั้นหรือ¹

100. และมีเคຍปรากฏว่าชีวิตใดจะศรัทธา เว้นแต่ด้วยอนุมัตติของอัลลอฮ์ และพระองค์จะทรงลงโทษแก่บรรดาผู้ไม่ใช่สติปัญญา

101. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงดูว่ามือะไรในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน² และสัญญาณทั้งหลายและการตกเดือนทั้งหลายจะไม่อำนวยผลแก่กลุ่มชนที่ไม่ศรัทธา

102. พวกเขาจะไม่คอยดูสิ่งใด นอกจากการคอยดูเยี่ยงวันทั้งหลายของบรรดาผู้ที่ล่องลับไปก่อนพวกเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงคอยดูเถิด แท้จริงฉันจะเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้คอยดู³

103. แล้วเราจะช่วยบรรดาราอูสของเราและบรรดาผู้ศรัทธาให้รอดพ้น เช่นนั้นแหละเป็นหน้าที่เรา ที่เราจะช่วยบรรดามุอมีนให้รอดพ้น⁴

جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٠﴾

وَمَا كَانَتْ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّحْمَنُ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠١﴾

قُلْ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْنِي الْآيَاتُ وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٢﴾

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا مِثْلَ آبَائِهِمُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانظُرُوا إِلَىٰ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٣﴾

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نَجِّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾

¹ อิบน์อับบาสกล่าวว่า ท่านนะบี คือลอัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม มีความหวังใ้จะให้มวลมนุษย์ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ดังนั้นพระองค์จึงแจ้งแก่ท่านว่า จะไม่มีผู้ใดศรัทธา นอกจากผู้ที่ถูกบันทึกไว้ก่อนแล้ว และจะไม่มีผู้ใดหลงผิด นอกจากผู้ที่ถูกบันทึกไว้ก่อนแล้วเช่นกัน

² จงกล่าวแก่บรรดาภุพฟารเหล่านั้นว่า จงพิจารณาโดยใช้ความคิดและวิจารณ์ญาณว่า มือะไรอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินที่เป็นสัญญาณบ่งบอกถึงความเป็นเอกภาพและเดชะนาภาพอันสมบูรณ์ของพระองค์บ้าง

³ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พวกท่านจงคอยดูบั้นปลายของการอธรรมและการปฏิเสธ ฉันก็จะอยู่ในหมู่ผู้คอยดูความหายนะและความเสียหายของพวกท่าน

⁴ เมื่อการลงโทษได้เกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น เราจะช่วยเหลือบรรดาราอูสและบรรดามุอมีนให้รอดพ้นและห่างไกลจากการลงโทษ

104. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) โอ้มนุษยย์เอ๋ย หากพวกท่านสงสัยในศาสนาของฉัน¹ ดั่งนั้นฉันจะไม่เคารพภักดีบรรดาที่พวกท่านเคารพภักดีอื่นจากอัลลอฮ์² แต่ฉันจะเคารพภักดีอัลลอฮ์ผู้ทรงทำให้พวกท่านตาย และฉันได้รับบัญชาให้เป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ศรัทธา

105. และว่า จงมุ่งหน้าของเจ้าเพื่อศาสนาอย่างเที่ยงตรง³ และอย่าอยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี

106. และเจ้าอย่าวิงวอนสิ่งใดอื่นจากอัลลอฮ์ที่ไม่อำนาจประโยชน์แก่เจ้าและไม่ให้โทษแก่เจ้า⁴ หากเจ้ากระทำเช่นนั้น แท้จริงเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้อธรรม

107. และหากอัลลอฮ์จะทรงให้ทุกขภัย ประสบแก่เจ้าแล้ว ก็ไม่มีผู้ใดปลดเปลื้องมันได้ นอกจากพระองค์ และหากพระองค์ทรงปรารถนาความดีแก่เจ้าแล้ว ก็จะไม่มีผู้ใดกีดกันความโปรดปรานของพระองค์ได้ พระองค์จะทรงให้ประสบแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ จากปวงบ่าวของพระองค์⁵ และพระองค์เป็นผู้ทรงอภิบาล โทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ رَبِّي فَلَا آعْبُدُ
الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ آعْبُدْ اللَّهَ الَّذِي
يَتَوَقَّعُكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾

وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ
فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾

وَإِنْ يَمَسُّنِكَ اللَّهُ بَصْرًا فَلَا تَكْشِفْ لَهُ إِلَّا هُوَ
وَإِنْ رُدَّكَ بِعَذَابٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ
بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾

¹ สงสัยในข้อเท็จจริงและความถูกต้องของศาสนา

² คือเจว็ดหรือรูปปั้นที่ไม่ให้คุณหรือให้โทษ

³ และฉันได้รับบัญชาให้อึดมั่นในแนวทางที่เที่ยงธรรมในศาสนา แนวทางที่ถูกต้องง่ายตายคือ แนวทางของอิบรอฮีม อะลียฮิสสลาม

⁴ เช่น เจว็ด และรูปปั้นต่าง ๆ

⁵ คือความโปรดปรานและความดีต่าง ๆ

108. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) โอ้มนุษย์เอ๋ย
 แน่نونสัจธรรม¹ จากพระเจ้าของพวกท่าน
 ได้มายังพวกท่านแล้ว ดังนั้นผู้ใดปฏิบัติตาม
 แนวทางถูกต้อง² แท้จริงเขาดำเนินตามแนวทาง
 ถูกต้องเพื่อตัวของเขา และผู้ใดหลงทาง แท้จริง
 เขาก็หลงทางเพื่อตัวของเขา³ และฉันไม่ได้เป็น
 ผู้คุ้มกันพวกท่าน⁴

109. และเจ้าจงปฏิบัติตามที่ถูกระงับแก่เจ้าและ
 จงอดทน⁵ จนกว่าอัลลอฮ์จะทรงตัดสิน และ
 พระองค์ทรงเป็นผู้ตัดสินที่ดียิ่ง

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ
 فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ
 فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ
 وَهُوَ خَيْرُ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿١٠٩﴾

¹ คืออัลกุรอานุลกะรีมีที่มีบทบัญญัติอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

² ด้วยการศรัทธาอย่างแท้จริง ผลแห่งการปฏิบัตินั้นก็จะได้แก่ตัวของเขาเองโดยเฉพาะ

³ ผู้ใดหลงทางด้วยการปฏิเสธและผินหลังให้ ความหายนะแห่งการหลงทางก็จะเกิดขึ้นแก่ตัวของเขาเอง
 โดยเฉพาะ

⁴ ฉันเป็นเพียงผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือนเท่านั้น

⁵ จงอดทนต่อสิ่งที่ได้เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากความยากลำบากในการเผยแพร่ศาสนาของอัลลอฮ์จนกว่า
 พระองค์จะเป็นผู้ตัดสินระหว่างเจ้ากับพวกมุชริกีนที่ปฏิเสธศรัทธา